

Kl. 20:24

Det er vist ikke ligefrem ment som nogen ros, men hvem skal nu dømme om det? På den anden side kan man jo ikke være helt sikker. Men det kunne da være interessant at høre, hvordan fru Helle Thorning-Schmidt har tænkt sig at samarbejde med hunnerkongen Attila. Fru Helle Thorning-Schmidt siger jo hele tiden, at hun vil beskatte smartere, og det er måske netop gennem et samarbejde med hunnerkongen Attila.

Under alle omstændigheder er det jo forvirring, der præger Socialdemokraterne og deres politik. Når et medlem siger ja, siger et andet nej. Man kan måske huske, hvordan Socialdemokraternes hr. Bjarne Laustsen gjorde sig selv til grin, da han efter indgåelsen af aftalen om skattepakken skrev i nordjyske.dk: »... de konservative fuldkommen har tabt kampen om skatten efter mandagens skatteaftale.«

Og hvad sagde hr. Bjarne Laustsens politiske ordfører, hr. Henrik Sass Larsen, så 2 dage senere til Berlingske Tidende? Jo, han sagde:

»Det er en stor konservativ sejr, så vi kan kun sige: Stort tillykke.«

Hvordan kan man i den samme folketingsgruppe være så uenig om bedømmelsen af præcis det samme skatteudspil? Hvordan kan man være så forvirret? Hvordan kan man tro, at befolkningen kan have tillid til ens dømmekraft? Hvordan kan man overhovedet have fantasi til at forestille sig, at befolkningen skulle kunne give en mandat til at lede landet?

I dag breder forvirringen sig i Socialdemokratiet. I den undersøgelse, som TV 2 og Altinget har gennemført, blev de socialdemokratiske folketingsmedlemmer spurgt, om asylpolitikken bør lempes. Helt enig, svarer nogle fremtrædende socialdemokrater, delvis uenig svarer andre fremtrædende socialdemokrater. Helt enig, delvis uenig, ja, hvad skal man regne med? Aner Socialdemokraterne, hvad de selv mener? Hvordan kan befolkningen stole på, at Socialdemokraterne som hidtil lovet bakker op om regeringens fair, men stramme asyl- og udlændingepolitik? Det er ikke hvem som helst, som vil lempe asyl- og udlændingepolitikken. Det er udlændingeordfører fru Sophie Hæstorp Andersen og fru Lene Hansen.

Når Socialdemokraterne er så forvirrede, kan det vist ikke undre, at befolkningen også bliver det. Og det fortsætter. Socialdemokraterne er vendt på en tallerken, når det gælder asylcentre og de afviste asylansøgere. Vi får ikke noget præcist svar på, hvad det er, man vil på lang

sig. Vil man risikere den udlændingepolitik, som har sikret, at Danmark ikke længere bare bliver opfattet som et sted, hvor man kan søge hen, når man er i problemer, eller vil man sikre, at der også fremover bliver holdt fast i en anstændig, men stram udlændingepolitik?

Fru Helle Thorning-Schmidt eksercerer meget grundigt i den disciplin, der hedder ændring af holdninger. Vi har fået det demonstreret meget tydeligt på skattepolitikens område i dag. Fru Helle Thorning-Schmidt siger, at hun støtter skattestoppet, men har alligevel ikke forstået skattestoppet, vil gerne være med til at indeksee energifgifterne, men ikke kompensere via andre dele af skattepolitikken.

Hvad kan vi regne med? Er det mon hensynet til på den ene side at skulle please SF og på den anden side at være i armene på Det Radikale Venstre? Hvad er det, vi kan forvente af det oppositionsalternativ, som vi igen og igen hører eksisterer, men som er så svært at indfange? Jeg er ærgerlig over, at debatten i dag ikke har vist os bare skyggen af dette alternativ, som man vil hævde over for vælgerne findes. Jeg håber, at det kommende folketingsår vil vise, at der trods alt bag alle de flyvske ord også er en vilje til at se på kendsgerningerne og til at søge resultater, når det gælder de fælles samfundsudfordringer, som vi trods alt må kunne enes om eksisterer.

Kl. 20:28

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Jeg skal gøre opmærksom på, at ordføreren skal blive stående. Der er foreløbig seks, der har bedt om ordet. Den første er hr. Jørgen Arbo-Bæhr, så er det fru Charlotte Fischer, fru Sophie Hæstorp Andersen, fru Christine Antorini, og fru Anne Grete Holmsgaard. Den første, der får ordet, er hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning.

Kl. 20:29

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg står her med sådan en ordentlig mopeddreg af et hæfte, nemlig kvalitetsreformen kaldet »Bedre velfærd og større arbejdsglæde«. Det, der undrer mig, når jeg læser det her, er, at når man kommer til side 10, hvor der står noget om de ansatte, så konstaterer man, at det ikke er muligt at få, som det hedder, betydelig flere offentligt ansatte, på trods af at man jo også konstaterer, at der inden for de næste 10 år vil være 200.000 offentligt ansatte, der forlader arbejdsmarkedet.

Jeg kunne godt tænke mig at høre De Konservative, om man mener det er muligt at lave en